

soudu z důvodů uvedených v 3. odstavci § 283 tr. ř. Jest ovšem pravda, že se i zmocněnec státního zastupitelství může odvolat z rozsudku okresního soudu z důvodu, že jím nebyl vynesena výrok, že nastává ztráta práva volebního, jen učinil-li návrh, aby bylo vysloveno, že obžalovaný ztrácí právo volební, ale tento v 3. odstavci § 283 tr. ř. předpokládaný návrh, jenž musí býti v řízení pro zločiny a přečiny veřejným žalobcem výslovně učiněn, je v řízení přestupkovém zmocněncem státního zastupitelství podán tím, že zmocněnec navrhl při hlavním líčení podle poslední věty § 457 tr. ř., aby bylo použito zákona; neboť tento povšechný návrh zmocněnce státního zastupitelství obsahuje, jak bylo dovozeno, v případech rázu v úvahu tu přicházejícího i návrh, aby bylo vysloveno, že obžalovaný ztrácí právo volební. Bylo proto po návrhu generální prokuratury podle §§ 33, 292 tr. ř. rozhodnuto, jak nahoře uvedeno.

Čís. 5831.

O beztrestné furtum usus jde pouze tehdy, odejme-li pachatel movitou věc jejímu držiteli bez jeho přivolení jen na dobu krátkou a přechodnou, po kterou buď sám vykonává nad věcí držbu pro jejího majitele — byť bez jeho vůle a vědomí — nebo může kdykoli obnoviti držení věci pro majitele, takže majitel odnětí věci nepociťuje jako zásah do svých disposičních práv.

(Rozh. ze dne 23. února 1937, Zm II 37/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost mladistvých obviněných A., B., C. a D. do rozsudku soudu mládeže, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými proviněním podle § 3 zákona č. 48/1931 Sb. z. a n., a to : — — — (mimo jiné) A., C. a D. podle § 460 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Výrok, jímž byli obvinění A., C. a D. uznáni vinnými proviněním krádeže spáchané odcizením jízdních kol, napadá stížnost důvody zmatečnosti čís. 5, 9 a) i b) § 281 tr. ř. Poukazujíc na nevyvrácenou obhajobu obviněných, že kola odcizili za tím účelem, aby se na nich při svém útěku z Československa dostali na hranice Německa, že je před překročením hranic zanechali na československé půdě, doufajíce, že budou nalezena celníky a vrácena vlastníkům, namítá stížnost, že soud mládeže nesprávně posoudil věc po stránce právní, vysloviv, že tu nešlo o furtum usus. Namítka je lichá.

O furtum usus jde jen tehdy, když pachatel odejme movitou věc jejímu držiteli bez jeho přivolení pouze na krátkou a přechodnou dobu, po kterou buď sám vykonává nad věcí držbu pro jejího majitele, třeba se tak dělo bez jeho vůle a vědomí, nebo po kterou je pachateli možno kdykoli obnoviti držení věci pro majitele, takže tento odnětí věci ani nepociťuje jako zásah do svých disposičních práv. Zda v konkrétním případě jde o furtum usus, záleží na okolnostech případu. V souzené věci je zjištěno, že obžalovaní odňali jízdní kola bez přivolení jejich vlastníků z míst-

nosti, v nichž tito měli kola uschována, že jeli na nich, prchající do Německa, až k německým hranicím, že před překročením hranic uschovali kola do křoví, odešli do Německa, kde se po několik dnů potulovali a pak se buď dobrovolně (D.) nebo nuceně (C. a A.) vrátili do Československa. Okolnost, že obviněný C. podle své obhajoby upevnil na kolo cedulku, že kolo je vlastnictvím R. H. z S., je nerozhodná, když i tento obviněný, stejně jako A. a D., ukryl kolo ve křoví, kde kola mohla býti nalezena snad teprve po dlouhé době a osobami, kterým ani upozornění, komu kolo patří, nemuselo býti pobídkou, aby je vrátily vlastníku. Tím, že obvinění ukryli kola do křoví a neodevzdali je spolehlivé osobě, o níž mohli důvodně míti za to, že je vrátí neprodleně jejich vlastníkům, a o další osud kol se vůbec nestarali, opustili kola, jak výstižně uvádí napadený rozsudek, mimo okruh disposiční sféry jejich vlastníků a ponechali pouhé náhodě, budou-li držitelská jejich práva obnovena. Nálezací soud, vyloučiv, že šlo o furtum usus, posoudil věc po stránce právní správně.

Neobstojí ani další námitka stížnosti, že skutek obviněných (krádež kol) se stal beztrestným pro účinnou lítost (zmatek čís. 9 b) § 281 tr. ř.). Podle § 187 tr. z. předpokladem beztrestnosti pro účinnou lítost je, že pachatel napraví celou škodu z činu povstalou dříve, nežli se soud nebo jiná vrchnost doví o jeho provinění. Že obvinění vrátili kola jejich vlastníkům dříve, nežli se vrchnost (četnictvo) o činu obviněných dověděla, rozsudek nezjišťuje a stížnost to ani netvrdí, nýbrž domnívá se, ovšem zcela mylně, že v souzeném případě k beztrestnosti obviněných stačí, že nechali kola před přechodem hranic na území československém, doufajíce, že budou celníky nalezena a vrácena vlastníkům.

Čís. 5832.

Má-li býti doručen opis rozsudku obhájci ku provedení ohlášených opravných prostředků, není třeba doručiti jej k vlastním rukám obhájcovým; lhůta ku provedení opravných prostředků počíná tu běžeti od doručení opisu rozsudku zmocněnci obhájcovu.

(Rozh. ze dne 24. února 1937, Zm I 122/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl stížnost obžalovaného do usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta jako neprovedená jeho zmatečná stížnost do rozsudku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem zpronevěry podle § 461 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Stížnost brojí proti zjištění napadeného usnesení, že opis rozsudku byl doručen stěžovateli již 27. listopadu 1936, a snaží se tak otřásti podkladem pro závěr soudu v napadeném usnesení vyjádřený, že provedení zmatečné stížnosti, podané soudu 10. prosince 1936, je proto opožděné a muselo býti zamítnuto. Stížnost tvrdí, že opis rozsudku nebyl posud doručen ani k vlastním rukám stěžovatele samého, ani k vlastním rukám